

pelt hen er guds lykke, og at vi må forsvare det med næb og klør, og at alle, der kommer og siger, at vi må gøre noget for at begrænse denne hærgen, der sker på de finansielle markeder, bare er nogle gammeldags socialister, som man må tage afstand fra.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror ikke, det er muligt at opstille et system, som er perfekt i enhver henseende. Det betyder jo også, at selv om man er tilhænger af det samfundssystem, som vi har i den vestlige verden, så er der nogle svagheder.

Når man så læser SF's forslag, virker det jo meget idealistisk. Det vil jeg gerne anerkende. Men når man kigger lidt nøjere på det, er man så ikke ved at gå ind i et projekt, som reelt ikke lader sig realisere, eller som vil kræve en meget, meget stærk international styring, som jeg tror vil have en række andre, negative følgevirkninger?

Jeg anerkender den idealisme, som jeg tror ligger bag ved, men jeg tror ikke, at det her er vejen frem, og derfor støtter vi heller ikke forslaget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jes Lunde.

Jes Lunde (SF):

Ja, man skulle jo tro, at det, vi havde foreslået i dag, var et forbud mod valutaspekulation, i hvert fald når man sådan ser på, hvordan flere ordførere reagerede, og hvordan de har underholdt med Vejles berømte borgmester, hvor det er lykkedes at sætte SF på landkortet som et af de steder – det er kun ét af de steder, vi har skam flere – hvor vi har borgmesterposten.

Jeg synes selvfølgelig, at det er udmærket at de andre ordførere gør reklame for den borgmester, men man skulle tro, at det, vi har foreslået, var et forbud mod valutaspekulation, og at han så ville blive ramt centnertungt af det her. Men det er faktisk ikke det, vi har foreslået. Det gør vi os ikke nogen forestilling om at man kan.

Menneskeheden har til alle tider spekuleret i jord, i varer, i valuta, i alt, hvad der kan spekuleres i, og det er der nok ikke noget at gøre noget ved. Nogle gange kan man tage det rimelig afslappet, at der spekuleres i det, andre gange, når det fører til menneskelig ulykke og får nogle ofre, så synes jeg, at vi har en forpligtelse til at prøve at gå lidt op imod det.

Men jeg har ikke de voldsomme problemer. Jeg tager rimelig afslappet på, hvordan kommunerne disponerer over deres midler, det må de jo selv finde ud af. Det er farligt, vil jeg sige, at gå ud i valutatursspekulationer. Går det godt, så kan man selvfølgelig smile bredt, og så er jeg sikker på, at Vejles borgere også er tilfredse med deres borgmester. Så jeg håber for ham, at det går godt med hans spekulative arrangementer, men det er risikabelt, og den dag, han taber penge på det, så er det nok knap så fornøjeligt for hans borgere derovre. Så i det lange løb tror jeg, det er lidt risikabelt, hvis kommunerne begynder at kaste sig alt for meget ud i den boldgade.

Men det er jo klart, at vi jo alle sammen, når som helst vi træffer økonomiske dispositioner, så tænker på, hvordan prisudviklingen er på ting og sager. Når jeg har høstet, skal jeg tage stilling til, om jeg vil sælge mit korn med det samme, eller om jeg vil vente med at sælge det til næste forår eller måske endnu senere. Det er vel en form for spekulation. Det er i hvert fald, at man spekulerer på: Hvordan udvikler priserne sig, og hvordan skal jeg indrette mig på det?

Når man skal finansiere et nyt byggeri, skal man tage stilling til, om man vil gøre det i danske kroner eller i euro. Jamen det er jo også en form for spekulation, man skal ud og engageres i. Det tror jeg såmænd er noget, folk kommer til, uanset om de kan lide det eller ej. Så jeg vil ikke lægge an til nogen form for hellighed i den retning. Jeg synes, folk skal have lov til at agere, som det nu er fornuftigt at agere på baggrund af de mekanismer, vi har i vores samfund.

Men det er jo ikke det samme, som at der ikke er et problem, som vi skal tage stilling til her i Folketinget. Det er der jo, når de spekulative kapitalbevægelser får et omfang, så det sætter demokratiet ud af kraft. Og det er lige præcis det, vi ser rundt omkring i verden i øjeblikket: at der kan komme et så stort pres fra spekulanter på en valuta, at et land ikke længe får lov til at styre sin egen økonomiske udvikling. Hvis det så er, fordi det land grundlæggende fører en ussel økonomisk politik, og fordi der ikke er sammenhæng i noget som helst, så kan det ikke reddes. Uanset hvor mange aktioner man laver, uanset hvor gode aftaler man har i verdensøkonomien, så kan man selvfølgelig ikke redde lande, der ikke grundlæggende selv vil sørge for at holde orden i eget hus. Det er jeg helt enig i.